

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 19Csp/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317204574
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2317204574.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci žalobcu: X. M., J.. XX.X.XXXX, G. U. XXX/X, XXX XX N., zast. Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava 824 96, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava 811 04, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy vyplývajúce z dohody o zrážkach podľa čl. 7 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.12.2006 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným.
- II. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 587,40 Eur s úrokom z omeškania 5,00% p.a. zo sumy 321,08 Eur od 1.3.2017 do zaplataenia a zo sumy 266,32 Eur od 1.4.2017 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 200 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- IV. Žalobu v ostatnej časti zamieťa.
- V. Strany nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 24.2.2017, doručenou dňa 27.2.2017 domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 5.12.2006, č. XXXXXXXXXXXX v časti Dohody o zrážkach zo mzdy; určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 5.12.2006, č. XXXXXXXXXXXX ako celku; určenia revolvingového úveru za bezúročný a bez poplatkov; vydania bezdôvodného obohatenia; priznania primeraného finančného zadostučinia a náhrady trov konania. V priebehu konania vzal žalobca žalobu v časti späť, pričom o zastavení konania v časti súd už právoplatne rozhodol uznesením č.k 19Csp/100/2017-96 zo dňa 22.11.2017, nakoľko predmetným uznesením súd pripustil aj zmenu žalobu. Súd teda nasledovne konal o nároku žalobcu, a to, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy včlenenej do čl. 7 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „Zmluva“), o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 642,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 642,16 Eur od 1.1.2017, o zaplataenie finančného zadostučinenia vo výške 200 Eur a o náhradu trov konania. Žalobca považuje dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú z dôvodu, že táto nebola individuálne dojednaná, neprimerane zasahuje do majetkových práv žalobcu bez potreby zásahu súdom a žalovaný tým zneužil svoje postavenie voči žalobcovi ako spotrebiteľovi. Zamestnávateľ žalobcu vykonal prvú zrážku zo mzdy v prospech žalovaného za obdobie 01/2017 vo výške 321,08 Eur. Zmluvu považuje žalobca za bezúročnú a bez poplatkov a neplatnú ako celok pre rozpor RPMN s dobrými mravmi, neprijateľné zmluvné podmienky, nezrozumiteľnosť, nečitateľnosť, žalobca nebol pred uzavretím Zmluvy písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami, v Zmluve nie je uvedená

adresa dodávateľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, nie sú uvedené podmienky upravujúce čerpanie úveru, nie je uvedená konečná splatnosť úveru, nie je uvedená ročná úroková sadzba, nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nie je uvedená priemerná hodnota RPMN, nie je uvedené veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, nie je uvedené oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti a výška poplatku za splatenie pred lehotou splatnosti, nie sú uvedené žiadne práva spotrebiteľa, nie je uvedený spôsob zániku záväzku zo Zmluvy, nie je uvedený názov a adresa príslušného kontrolného orgánu, absencia náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) zákona č. 256/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinný v čase podpisu zmluvy). Žalobca ďalej poukazuje na potrebu aplikácie § 551 ods. 1 a 2, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a právnu úpravu ohľadne práv spotrebiteľa. Spolu so žalobou žalobca žiadal vydanie neodkladného opatrenia, ktorému návrhu súd vyhovel uznesením č.k. 19Csp/100/2017-38 zo dňa 16.3.2017 (ppl. dňa 12.4.2017) v časti tak, že uložil žalovanému zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 3.4.2017, doručeným dňa 10.4.2017. Nakoľko žalobca v priebehu konania vzal žalobu v časti späť a zároveň navrhol zmenu žalobu, súd zhrnie argumentáciu žalovaného iba vo vzťahu k zmenenej žalobe. Žalovaný namietá miestnu príslušnosť, nakoľko vzťah bezdôvodného obohatenia je osobitným vzťahom, nie spotrebiteľským vzťahom (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/516/2015). Obsah žaloby je neurčitý a nezrozumiteľný. Žalobca sa odvoláva na početné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovanému však nie je zrejmé žiadna bližšia spojitosť namietaných ustanovení s predmetom žaloby, nakoľko žalobca svoje námietky bližšie nekonkretizuje, čo znemožňuje možnosť podania objektívneho vyjadrenia v predmetnej veci. Žalovaný poukázal na aplikáciu § 4 ods. 4, písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia Zmluvy. Žalobca poskytnutý úver čerpal, čiže aj pri prípadnom prihladnutí na jeho tvrdenia (ktoré sú neurčité) nie je možné v zmysle relevantnej právnej úpravy vysloviť záver o neplatnosti právneho úkonu. Žalovaný popiera dôvodnosť nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z prehľadu úhrad realizovaných žalobcom je zrejmé, že žalobca si do dňa vyjadrenia žalovaného, t.j. v období 10 rokov od okamihu uzatvorenia Zmluvy, neuhradil ani istinu, bez prihladnutia na dohodnutú odplatu a príslušenstvo. Žalovaný popiera dôvodnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Pre možnosť priznania nároku v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je potrebný úspech v konaní, avšak žalobca neúniesol ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno, a teda ani v tomto nároku mu nemôže byť priznaný úspech. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu podaním zo dňa 25.4.2017, doručeným súdu dňa 26.4.2017. Aj v tomto prípade súd zhrnie iba skutočnosti relevantné z hľadiska súčasného predmetu konania. Žalobca sa žalobným návrhom domáha od žalovaného plnenia (bezdôvodného obohatenia), ktoré žalovaný získal protiprávnym konaním v takom rozsahu, že zneužil inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú si žalovaný so žalobcom individuálne nedojednal, ale ju vopred predformuloval nepreskúmateľným, t.j. nečitateľným písmom do zmluvy a využil tak povinnosť zamestnávateľa žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Žalovaný si výšku dlhu viac ako 10.000 Eur sám jednostranne nadiktoval, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, naviac premlčaného dlhu. Žalovaný vo vyjadrení sám uvádza, že žalobca si svoje povinnosti 10 rokov neplnil, a preto nastáva otázka, prečo si žalovaný v rámci 3-ročnej premlčacej lehoty neuplatnil svoj nárok (istinu) na príslušnom súde. Žalovaný vie, že jeho nárok sa stal premlčaným a preto zneužil inštitút nezákonnej podmienky (Dohody o zrážkach zo mzdy) a mal úmysel si premlčaný nárok vymôcť prostredníctvom zamestnávateľa žalobcu, získať tak aj bezdôvodné obohatenie a úžernú odplatu, ktorá mu však nepatrí. Žalobcovi boli vykonané dve zrážky zo mzdy na účet žalovaného, a to na základe žiadosti žalovaného, ktorú žalovaný doručil zamestnávateľovi dňa 3.2.2017. Zamestnávateľ vykonal žalobcovi zrážky zo mzdy v mesiaci 02/2017 a 03/2017 v celkovej výške 642,16 Eur, ktorú poukázal na účet žalovaného. Túto sumu žiada žalobca od žalovaného. Žaloba bola podaná dňa 27.02.2017 a k dnešnému dňu uplynuli z plynutia premlčacej lehoty necelé dva mesiace. Vznesenú námietku premlčania preto žalobca považuje za irelevantnú a žiada, aby súd na námietku neprihliadal. Žalobca s námietkou miestnej nepríslušnosti vyjadril tak, že v predmetnom konaní ide aj o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý má základ v spotrebiteľskej veci (rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/119/2011, 21Co/171/2015, 7Co/61/2016), z toho dôvodu žiada, aby súd vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti súdu žalovaným vyhodnotil ako nedôvodnú. O tom, či súd prizná žalobcovi finančné zadostučinenie a v akej výške ho prizná, prináleží jedine súdu a nie žalovanému. Aj žalobca

len výšku finančného zadostučinenia predkladá súdu ako svoj návrh, o ktorom súd rozhodne po tom, čo zistí k akému porušeniu práva spotrebiteľa došlo a v akej miere. Taktiež, či žalobca uniesol bremeno svojho uplatneného nároku (finančného zadostučinenia), rozhodne výlučne súd a nie žalovaný. Žalovaný sa bránil voči tvrdeniam žalobcu podaním zo dňa 10.7.2017, doručeným súdu 13.7.2017. Žalovaný trvá na tom, že predmetná dohoda bola ako samostatný a individuálne dojednaný právny úkon platne uzatvorená medzi oboma zmluvnými stranami. Žalobca bol v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením Zmluvy oboznámený s tým, že žalovaný vyžadoval na zabezpečenie poskytnutého úveru aj eventuálne uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko mu boli poskytnuté všetky zmluvné dokumenty na preštudovanie. Z obsahu vykonanej vôle žalobcu aj z ustanovení samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, ktorých obsah na znak súhlasu svojim podpisom verifikoval nemožno hodnoverne preukázať, že by s takýmto dojednaním nesúhlasil, mal k nemu výhrady alebo námietky, resp. že by sa s jeho obsahom neoboznámil, pričom k tomuto záveru prispieva aj skutočnosť, že až do podania žaloby obsah dohody nespochybnil, iné začal tvrdiť až dodatočne v tomto konaní. Poukázal na § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ochrana spotrebiteľa je založená na ochrane priemerného spotrebiteľa. Priemerný spotrebiteľ je definovaný ako osoba, ktorá je v primeranom rozsahu rozhladená, informovaná a obozretná. Pri poskytovaní ochrany v zmysle právneho poriadku nie je možné a ani súdny orgán nie je oprávnený prekročiť rozsah ochrany poskytovanej priemernému spotrebiteľovi. Žalovaný zároveň namieta argumentáciu žalobcu, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná aj preto, že bola žalovaným vopred predformulovaná. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že zmluvné podmienky v spotrebiteľských vzťahoch sa vyznačujú vo všeobecnosti tým, že sú vopred naformulované dodávateľom. Toto je reálnym faktom plynúcim z praxe spotrebiteľských vzťahov, a tiež aj z úpravy v Občianskom zákonníku. Poukázal na § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak zmluvné podmienky (vrátane zabezpečenia dohodou o zrážkach zo mzdy) žalobcovi nevyhovovali, nič mu nebránilo obrátiť sa na iného poskytovateľa úverových produktov (resp. odmietnuť uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy). Zákon presne stanovuje aká suma môže byť zrazená na základe výkonu zrážok, resp. aká čiastka musí dlžníkovi byť ponechaná ako zostatok na zabezpečenie jeho základných životných potrieb, teda ani zvýšenie zrážky nie je možné nad zákonom prípustnú hranicu. Žalobca pritom v obsahu žaloby neuvádza okolnosti, ktoré by mohli vyvolať pochybnosť o zákonnosti vykonávaných zrážok. Na použitie inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy sa neviaže schválenie rozhodnutím súdu ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený ako neprípustný, ako sa napr. stalo pri zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnosti. Ďalej, v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu (5.12.2006) neexistovala žiadna právna regulácia výšky písma v spotrebiteľských zmluvách. K námietke premlčania žalovaný uviedol, že v tomto prípade ide teda u uplatnenie nároku z platne uzatvoreného zabezpečovacieho inštitútu. Z uvedeného dôvodu je vylúčený záver o tom, že nárok žalovaného je premlčaný. Žalobca v podaní zo dňa 17.10.2017, doručeným súdu dňa 18.10.2017 uviedol, že žalovaný, ktorý bol pasívny viac ako 6 rokov od konečnej splatnosti úveru, svojho nároku sa nijakým spôsobom nedomáhal, až následne uplatnil svoj nárok predložením včlenenej zmluvnej podmienky priamo v úverovej zmluve zamestnávateľovi, čím mal v úmysle dosiahnuť neprimeraný zisk bez súdnej kontroly vo výške 12.630,66 Eur pri poskytnutom úvere 1.792,47 Eur, čo sa nedá inak považovať len za úžeru v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko úrok by bol vo výške viac ako 600 % p.a. Nárok (teda zisk), ktorý mal žalovaný v úmysle získať prostredníctvom zamestnávateľa, je v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 nielen že oslabený, ale aj neuplatniteľný. Žalobca poukázal na odlišné údaje uvedené v listine „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8000062149 zo dňa 5.12.2006“ a v Zmluve. Ujma, ktorá žalobcovi objektívne hrozila zrážkami zo mzdy, bola vo výške 12.630,66 Eur. Účelom finančného zadostučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Pri jeho nároku postačuje samotná hrozba ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 17Co/117/2016 zo dňa 04. 10. 2016).

3. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 16.10.2017, 29.1.2018 a 1.3.2018, na ktorom bol prítomný iba zástupca žalobcu. Žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím súdu bez jeho prítomnosti. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy: žiadosť žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy žalobcu zo dňa 20.1.2017, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, výplatné pásky žalobcu za 1-2/2017, potvrdenie o plnení (Potvrdenie o prevzatí peňažných prostriedkov) zo dňa 10.5.2009 vo výške 35,00 Eur s VS: XXXXXXXXXXXX. Žalovaný predložil súdu ako listinné dôkazy aj zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, prehľad platieb žalobcu zo Zmluvy.

4. Súd má za to, že v danom prípade je daná miestna príslušnosť súdu podľa § 19, písm. d) CSP, nakoľko si žalobca uplatňuje nároky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril so žalovaným, pričom je bezpredmetná právna kvalifikácia uplatňovaného nároku. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi sumu 54.000 SKK (1.792,47 Eur) z titulu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 76). V zmluve sa uvádza schválená výška úveru 108.000 SKK, pričom suma revolvingu má byť podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ďalej len "Oznámenie"; č.l. 78) 72.000 SKK. V zmluve sa uvádza splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/28, v Oznámení sa uvádza splatnosť úveru 36 mesiacov, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 28. Ani z jedného z dokumentov nie je zrejmé členenie splátky na istinu, úroky a poplatky. Na základe uvedeného má súd za to, že zmluva nespĺňa náležitosť určitosti a zrozumiteľnosti podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len "OZ") a § 4 ods. 2, písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len "ZoSÚ"). Ďalej, na žiadosti/Zmluve sú uvedené dva dátumy podpisu: 29.11.2006 a 5.12.2006; pod dátumami sú dva podpisy, jeden za dlžníka a jeden za veriteľa. Súd, berúc na zreteľ čl. 6 Zmluvy s poznámkou (nevyplňujte), má za to, že dlžník podpísal formulár v časti žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru dňa 29.11.2006 a následne veriteľ doplnil časť ohľadne schváleného úveru a podpísal formulár dňa 5.12.2006, pričom takto zmenený návrh nebol dlžníkovi predložený k podpisu. Uvedené zodpovedá aj textu "Miesto a dátum podpisu Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a za lomítkom, Zmluvy o revolvingovom úvere zmluvnými stranami. Ani v časti žiadosti a ani Zmluvy sa nenachádzajú dva podpisy. Na Oznámení zo dňa 5.12.2006 je iba podpis veriteľa, čiže ani v danom prípade nemožno konštatovať zachovanie písomnej formy. Na základe uvedeného súd vyhodnotil, že Zmluva nespĺňa ani náležitosť potreby písomnej formy zmluvy (§ 40 ods. 1, ods. 3, § 43a a nasl. OZ, § 4 ods. 1 ZoSÚ). Súd sa nevyjadril ku všetkým nedostatkom Zmluvy, ale už z výpočtu uvedených nedostatkov je zrejmé, že Zmluva je s odkazom na citované ustanovenia absolútne neplatná.

5. Pokiaľ súd deklaroval, že základný zmluvný vzťah, t.z. Zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, nemôže byť následne platným právnym úkonom samotná dohoda o zrážkach ako záväzok akcesorický k záväzku hlavnému, ktorá je navyše súčasťou formulárovej Zmluvy. Navyše, v zmysle § 551 ods. 1 OZ, aj táto vyžaduje písomnú formu. Žalobca požaduje určenie, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. 16. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej ochrany, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C - 106/77 Simmenthal). 17. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej účinku. Preto v konečnom dôsledku aplikovanie tak významného zabezpečovacieho inštitútu akým je dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorý dodávateľovi umožňuje svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa vo formulárovej zmluve, hodnotí odvolací súd ako zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností sa nemôže poskytnúť právna ochrana /rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/304/2016 zo dňa 17.5.2017/. Na základe uvedeného súd dospel k tomu právnemu záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení v prejednávanej veci je daný, preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku I rozsudku.

6. Žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré má predstavovať sumu zrážok zo mzdy v mesiaci 02/2017 a 03/2017 v celkovej výške 642,16 Eur, ktorú zamestnávateľ žalobcu poukázal na účet žalovaného. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je v zmysle ods. 2 predmetného ustanovenia aj majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu. Z výplatných pásov žalobcu za 1/2017 a 2/2017 vyplýva, že zamestnávateľ zrazil celkovo sumu 587,40 Eur. Uvedená suma predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia, ktoré je žalovaný povinný vydať žalobcovi. Žalovaný namietal premlčanie nároku, avšak v súlade s argumentáciou žalobcu, žaloba bola podaná dňa 27.2.2017, teda k premlčaniu

vo vzťahu k zrážkam uskutočneným v 1-2/2017 nemohlo dôjsť (§ 107 OZ). Súd teda priznal časť nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a vo zvyšku nárok zamietol. Úrok z omeškania súd priznal v zákonnej výške 5,0% p.a. (§ 517 ods. 2 OZ) v prípade sumy 321,08 Eur od 1.3.2017 do zaplatenia a sumy 266,32 Eur od 1.4.2017 do zaplatenia. Súd posúdil splatnosť mzdy podľa § 129 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z., Zákonník práce, nakoľko žalobca nešpecifikoval na základe čoho si uplatnil nárok počnúc dňom 1.1.2017. Vo zvyšnej časti nároku súd nárok zamietol.

7. Žalobca si ďalej uplatnil primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 Eur. Účelom finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri jeho nároku postačuje samotná hrozba ujmy. Na súde žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Ujma, ktorá mu objektívne hrozila, bola vo výške 12.630,66 Eur (č.l. 11), pritom žalovaný poskytol žalobcovi sumu (1.792,47 Eur!). Z uvedených dôvodov má preto žalobca podľa názoru súdu právo v dôsledku porušenia jeho práv ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitnými predpismi zo strany žalovaného, na primerané finančné zadosťučinenie. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a nemožno ju objektívne preukázať. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia. Z uvedených dôvodov preto súd žalobcovi priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 Eur, ktoré sa s ohľadom na skutočnosti uvádzané vyššie javí ako primerané.

8. Ohľadne trov konania súd postupoval podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP s tým, že zastavenie konania bolo z časti zavinené žalobcom. Súd nevyhodnotil zavinenie ani jednej zo strán vo vzťahu k výrokom 1. písm. a) a b) uznesenia č.k. 19Csp/100/2017-96 zo dňa 22.11.2017, nakoľko v čase vyhlásenia rozsudku je v účinnosti nová právna úprava, ktorá umožňuje uplatnenie predmetných nárokov. Teda žalobca si pôvodne uplatnil sumu 2.642,16 Eur a bol úspešný v sume 787,40 Eur. Úspech žalovaného je 1.854,76 Eur, teda prevyšuje úspech žalobcu. Nakoľko však zákon neurčuje žiadne kritériá výpočtu finančného zadosťučinenia a výšku určí súd na základe vykonaného dokazovania, je obtiažne posúdiť primeranosť nároku. Žalobca po predbežnom posúdení súdom vzal nárok z časti späť a trval na sume, ktorú sa súdu javí vzhľadom na okolnosti primeraná. Na základe uvedeného súd nepriznal náhradu trov konania ani jednej zo strán.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).